

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 38: neděle 4.6.2023

Minulou nedělí – slavností Soslání Ducha Svatého – jsme uzavřeli dobu velikonoční a vstoupili jsme do mezidobí. To potrvá až do konce liturgického (církevního) roku. Po něm bude následovat až advent roku nového. Mezidobí ale neznamená čas, kdy se nic neslaví a nic zajímavého se neděje. Hned první neděle – ta, kterou slavíme dnes – oslavuje něco opravdu velikého. Tuto neděli totiž slavíme tajemství Boží Nejsvětější Trojice. Máme si připomenout, že Bůh není samotář, ale sám v sobě žije v láskyplných vztazích mezi Otcem, Synem (Ježíšem) a Duchem Svatým. A chce žít v podobné lásce a důvěře i s námi. Bůh má vždycky otevřenou náruč – Otec pro Syna, Syn pro Otce. A ten, kdo objímá Otce i se Synem společně, je Duch Svatý. Jejich náruč je ale nekonečně veliká, připravená pro nás všechny. Zkusme tedy i my otevřít svoji náruč – pro lidi kolem nás i pro Boha!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

První dnešní čtení nás přivádí na horu Sinaj, kde Mojžíš přijímá od Boha příkazy Desatera – Zákon – smlouvu mezi Bohem a lidmi. Mojžíš přišel na horu. Hospodin Bůh sestoupil k němu v oblaku. Mojžíš vyslovil Hospodinovo jméno. Bůh pak kolem něho prošel a volal: „Hospodin! Bůh milosrdný a soucitný, trpělivý, velmi laskavý a věrný!“ Mojžíš padl tváří k zemi, klaněl se Bohu a řekl: „Jestli jsem u tebe, Pane, našel milost a máš ve mně zalíbení, buď uprostřed mého lidu a choď s námi. Odpuť nám, co jsme udělali špatného, a přijmi nás jako svoje vlastní.“ – Mojžíš mluví s Hospodinem – Bohem Otcem.

Ve druhém čtení nám apoštol Pavel v jednom ze svých dopisů připomíná, že máme žít radostně, učit se a zdokonalovat, navzájem se povzbuzovat v dobrém, žít v pokoji a jednotě. Pak bude Bůh, který je dárce pokoje a lásky, s námi. – Dárce radosti, pokoje a lásky je Duch Svatý.

V evangeliu pak čteme, co řekl Pán Ježíš muži jménem Nikodém: „Bůh tolik miloval svět, že poslal jako dar lidem svého jediného Syna. Poslal ho mezi lidi, aby žádný člověk, který v něho uvěří, neumřel na věky, ale měl život věčný. Bůh svého Syna neposlal, aby lidi odsoudil, ale aby je zachránil!“ – Tady si připomínáme, kdo je Boží Syn – Ježíš.

8. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

Vždy ve čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice se slaví slavnost Těla a Krve Páně, lidově nazývaná Boží tělo. V tento den si připomínáme, že Pán Ježíš se při poslední večeři úplně daroval lidem – v podobě chleba nám dal svoje tělo, v podobě vína nám dal svoji krev. Daroval nám všechno, co mohl, celý svůj život. Dal nám sám sebe v takové podobě, aby mohl být s námi vždycky. Abychom se ho mohli dotýkat, sytit se Jeho tělem, brát od Něj svoji sílu. Stal se v podobě chleba něčím úplně obyčejným, a přesto je pro nás tím nejvzácnějším darem – vždyť je to sám Bůh! Proměněné hostie („chleba“ používaný při slavení mše svaté) – eucharistii – uchováváme v kostele ve svatostánku, abychom mohli za živým a pravým Pánem Ježíšem přijít a být s Ním kdykoli, i když právě nejdeme ke svatému přijímání. Je to ten největší dar, který nám Bůh může dát – každý den nám znova a znova dává sebe samotného a touží, abychom za Ním přicházeli a chtěli s Ním být.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Bůh nám sám sebe zjevuje jako rodinu – Otce a Syna, kteří jsou spolu v úplné jednotě, přebývají v jednom Duchu. My máme být Božím obrazem, k tomu jsme byli stvořeni. Zkus se zamyslet, co můžeš udělat pro to, aby se vztahy u Tebe doma ještě víc podobaly vztahům, které nám ukazuje Bůh.

Někdy se jako obraz Boží Trojice – Boha, který je jeden, i když ve třech osobách – používá obraz stromu. Kořeny, které nejsou vidět, ale vše drží pevně na místě a zároveň všemu dávají původ, ukazují Boha Otce. Kmen stromu, který nese korunu s větvemi, je viditelnou částí a zobrazuje Božího Syna Ježíše. Mízou, která proudí od kořenů kmenem vzhůru ke každé jednotlivé větvičce, je Duch Svatý. A my? My jsme lístky, které se mohou zelenat jen tehdy, když jsou ve spojení s kmenem a získávají mizu z kořenů. – Krásné, že? Vyjdi ven a pořádně si nějaký strom prohlédni. Dotkni se ho. Zkus takový strom nakreslit! 😊

Abychom mohli být ve spojení s Ježíšem, dal nám tajemství svého proměnění do podoby chleba a vína. Toužíš se s Ježíšem setkávat ve svatém přijímání? Najdeš si někdy čas a přijdeš Ježíše ve svatostánku navštívit, poklonit se Mu a popovídat si s Ním? Myslíš na Něj jako na svého přítele?

Zkus poprosit maminku (nebo někoho dospělého, kdo se vyzná v pečení) a pokuste se spolu upéct chleba (nebo aspoň nějakou buchtu 😊). Dávej při tom pozor a všimni si, kolik je toho potřeba, než se z mouky stane něco dobrého.

Vybarvit si dneska můžeš obrázek chleba a vína připravených na oltáři – přemýšlej při tom o Pánu Ježíši a poděkuj Mu za to, že se nám znova a znova dává.

